

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/6/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3510010017
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dlugoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2011:3510010017.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Rastislavom Dlugošom, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému V. Q., rod. S., nar. XX.XX.XXXX v I., trestne stíhanému pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“), na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09. septembra 2011 v Novom Meste nad Váhom, takto

rozhodol:

Obžalovaný: V. Q., rod. S., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom S.U.L. č. XX, okres P. S., prechodne bytom Y., Q. XX, t.č. v ÚVTOS Leopoldov,

je vinný, že

ako otec maloletého U. S., nar. XX.XX.XXXX, si v období od 01.04.2009 do 13.05.2011, kedy nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody, v I.H. O. ani nikde inde, neplnil vyživovaciu povinnosť na maloletého syna U. S.S., vyplývajúcu mu z ustanovení Zákona o rodine a deklarovanú mu aj rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 5P/878/2008-29 zo dňa 23.03.2009, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého syna sumou 70,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.08.2008 k rukám matky dieťaťa A. S. vždy do 15. dňa v mesiaci vopred a ktorým bol zaviazaný zaplatiť nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.08.2008 do 31.03.2009 vo výške 580,21 Eur, pričom si vyživovaciu povinnosť v predmetnom období neplnil napriek tomu, že od decembra 2008 do júna 2009 jeho čistý mesačný príjem bol vo výške cca 300,- Eur, čím mu neplnením vyživovacej povinnosti vznikol dlh na výživnom vo výške najmenej 2.217,21 Eur, pričom obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 2T/196/2010-144 zo dňa 03.01.2011, právoplatným dňa 21.01.2011, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného zákona,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil z nedbanlivosti svoju zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 19.01.2010 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv/829/09 zo dňa 13.01.2010, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Vychádzajúc z výsledkov prípravného konania vydal samosudca Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom dňa 29.01.2011 pod č.k. 2T/6/2010-66 trestný rozkaz, ktorým obvineného uznal vinným v zmysle obžaloby a uložil mu trest. Proti trestnému rozkazu podal obvinený včas odpor.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom poškodenej, čítaním listinných dôkazov a zistil nasledovné:

Obžalovaný V. Q. sa na hlavnom pojednávaní k spáchaniu skutku priznal. Uviedol, že si je vedomý, že neplatil výživné na svojho maloletého syna. Pokiaľ mal zamestnanie, platil výživné stále. Peniaze posielal buď sám, alebo to za neho vybavila jeho manželka. Od 12/2008 do 6/2009 bol jeho mesačný príjem cca 300 Eur. Potom, ako prišiel o zamestnanie, prestal výživné platiť, lebo nebolo z čoho platiť, keďže nemal žiadny stabilný príjem. Jeho manželka mala príjem iba z materskej, z čoho bolo treba platiť nevyhnutné výdavky na domácnosť. Snažil sa hľadať si prácu, s čím bol v Y., kde býval, problém. Poslednú splátku výživného zaplatil asi v júni 2009 vo výške 50 Eur. Neskôr sa mu podarilo zamestnať až v roku 2010 v júni, pričom išlo o chvíľkové zamestnanie, keďže krátko po tom bol dlhodobo práceneschopný. Ak sa mu podarilo, tak mal aj príležitostné príjmy z brigád. Presne na hlavnom pojednávaní nevedel určiť výšku príjmu z brigád. Nebolo toho však veľa, akurát na základné potraviny. Zamestnanie si hľadal na Úrade práce v Ružomberku, odkiaľ ho poslali preč, lebo tam nemal trvalý pobyt. Dňa 13.05.2011 nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody, kde si nahlásil vyživovaciu povinnosť. Z pracovnej odmeny vo výkone trestu mu už niečo strhli, ale k presnej sume sa vyjadriť nevedel. Konanie, ktorého sa dopustil, obžalovaný na hlavnom pojednávaní oľutoval.

Z výsluchu poškodenej A. S. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný od poslednej úhrady v júni 2009 na výživnom nič nezaplatil, ani súdny exekútor zatiaľ nič ku dňu konania hlavného pojednávania nevymohol. Poškodená poberá náhradné výživné vo výške 70,- Eur mesačne. Za roky 2008 až 2009 eviduje od obžalovaného platbu výživného dňa 08.09.2008 v sume 1.500,- Sk, dňa 02.03.2009 v sume 34,- Eur a dňa 05.06.2009 v sume 50,- Eur.

Z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 5P/878/2008-29 zo dňa 23.03.2009, vyplýva, že obžalovanému bola týmto rozhodnutím určená výška vyživovacej povinnosti na mal. U. sumou 70,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.08.2008, so splatnosťou bežného výživného do 15. dňa v mesiaci vopred. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.08.2008 do 31.03.2009 vo výške 580,21 Eur povolil súd obžalovanému splácať v mesačných splátkach spolu s bežným výživným vo výške 17,- Eur.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal ďalej dokazovanie čítaním ostatných listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

a) a vydá oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze,

b) závažnejším spôsobom konania,

c) hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Podľa § 138 písm. b) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie aj páchanie trestného činu po dlhší čas.

Z vykonaného dokazovania mal súd vinu obžalovaného za preukázanú jednoznačne a nepochybné. Tento právny záver je opretý najmä o bezvýhradné priznanie sa obžalovaného k spáchanému skutku, relevantne a komplementárne podporené obsahom výpovede poškodenej, ako aj obsahom zabezpečených a na hlavnom pojednávaní vykonaných listinných dôkazov. Obžalovaný svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona, keďže bolo preukázané, že najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil z nebanlivosti svoju zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 2T/196/2010-144 zo dňa 03.01.2011, právoplatným dňa 21.01.2011, ktorým bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného zákona. U obžalovaného súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by ho zbavovala trestnej zodpovednosti. Nebolo preukázané, že by v čase páchania skutkov nevedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania, resp. že by v čase spáchania skutkov nemohol svoje konanie ovládať. U obžalovaného ide o konanie nebanlivostné, keďže podľa názoru súdu vedel, že opomenutím riadneho a včasného plnenia vyživovacej povinnosti môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie zákonom chráneného záujmu, avšak bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. Zákom chráneným záujmom v súdnej trestnej veci je riadne plnenie vyživovacej povinnosti.

Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 2T/196/2010-144 zo dňa 03.01.2011, právoplatným dňa 21.01.2011 (v spojení s opravným uznesením č.k. 2T/196/2010-148 zo dňa 28.01.2011), bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného zákona a prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona, za čo mu podľa § 41 ods. 1 a § 207 ods. 3 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Do výkonu tohto trestu obžalovaný nastúpil dňa 13.05.2011. Trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok zo dňa 11.04.2011, č.k. 8T/37/2011-102, právoplatným dňa 27.04.2011, bol obžalovaný uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona priťažujúcou okolnosťou je, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu, ktorý by bolo primerané obžalovanému za jeho protiprávne konanie uložiť, musel súd zohľadniť predovšetkým to, že obžalovaný bol v blízkej minulosti už raz právoplatne odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona na 28 mesiacov nepodmienečne, pričom tento trest aktuálne vykonáva od 13.05.2011 v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zohľadniac aj 8-mesačný trest, uložený mu Okresným súdom Ružomberok, ktorého vykonanie bude tiež bezprostredne nasledovať, dospel súd k záveru, že u obžalovaného je postačujúce za súdenu trestnú činnosť uloženie trestu na dolnej hranici trestnej sadzby, pričom s poukazom na trestnú minulosť je potrebné na obžalovaného pôsobiť trestom spojeným s odňatím osobnej slobody. S poukazom na uvedené, prihliadnuc na priznanie obžalovaného ku skutku a jeho oľutovanie, uložil súd obžalovanému podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody uložený za úmyselný trestný čin. Od takto uloženého trestu možno podľa názoru súdu dôvodne očakávať nápravu obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a nedopúšťal sa už protiprávneho konania. Trest súčasne v primeranej miere vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.